

forekaster dem, er, at den Tid, da Pengene flød saa rigeligt ind til vort Land, var en meget uheldig Tid at stifte saa stor en Statsgæld paa, og det staar fast, at det vil komme til at svie til os i Fremtiden, naar vi ikke alene skal til at forrente den mægtige Statsgæld, men ogsaa efterhaanden afbetale paa den.

Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen mente, at der skulde have været noget mere Klang i min Tale, idet han af mine Udtalelser havde Indtryk af, at jeg følte mig begejstret over alt, hvad der var foretaget nu i den forløbne Tid, medens vi havde haft en Venstregering. Jeg foretrækker altid, vil jeg sige til det ærede Medlem, jævnt og ligetil at skildre, hvorledes Forholdet er. Jeg er ikke i Stand til som det ærede Medlem at svinge mig op til de Højder, som han har en Tilbøjelighed til at komme op paa, naar han kommer paa Talerstolen, men jeg vil sige, da han netop talte om Klangen i Stemmen, at det forekommer mig, at det ærede Medlems Instrument var daarligt stemt, der var Mislyd og falske Toner. I Lighed med, hvad der blev udtalt af Ordføreren for det konservative Folkeparti, Hr. Pitzner, vil jeg sige, at det ærede Medlem i Finansudvalget er en meget behagelig Arbejdsfælle, jeg sætter Pris paa ham, det vil jeg tilføje, men det ærede Medlem har en Tilbøjelighed til, naar han kommer her op paa Talerstolen og skal fremsætte politiske Udtalelser paa det socialdemokratiske Partis Vegne, stadig og altid at klæde sig i Harnisk. Det kan jo være, at en eller anden, naar han stadig ser ham panserklædt, bliver noget betænkelig ved hans Angrebsmaade. Jeg vil imidlertid citere Præstens Ord: „Græder ikke, Børnlille“; det kan jeg gøre, fordi jeg efterhaanden har lært det ærede Medlem nærmere at kende, han er ikke nær saa farlig, som han undertiden giver det Udseende af.

Men een Ting vil jeg sige til ham: Hvorfor vil det ærede Medlem dog i den Grad forvrænge mine Udtalelser, som Tilfældet var, da han i Gaar stod som Ordfører for sit Parti? Han sagde, at jeg var ligegyldig overfor Arbejdsløshedens Problem her i Danmark, at jeg maaske var lige glad. Jeg har sagt det stik modsatte. Jeg har netop betonet, at vi fra Venstres Side selvfølgelig ser med største Alvor paa dette Fænomen, men jeg har dog nævnt, at der maaske var et Lynglimt og et Haab om, at hele Krisen var af foreløbig, men voldsom Karakter. Der var dog et Lynglimt deri, at denne Arbejdsløshed gik hele Verden over, og at efter Statsministerens

Udtalelse, og efter hvad vi ogsaa har set enkelte Gange i Pressen, begynder det i enkelte Lande i alt Fald at lysne noget. Det er det, jeg har udtalt; det vil være i højeste Grad uhyggeligt om, i det Øjeblik Maskinerne kommer i Gang i andre Lande, vi da fremdeles her i Danmark maa holde stille. Men jeg haaber, at det — som det altsaa er begyndt at vise sig i andre og større Nationer — ogsaa vil blive Tilfældet i Danmark, at Arbejdsløsheden maa have kulmineret. Denne Arbejdsløshed er, som sagt, af international Karakter, den findes i alle Lande, ogsaa de Lande, som er delvis socialistisk styrede, og Forholdene er temmelig sikkert ingen Steder værre end i Lande, hvor man har forsøgt at gennemføre de socialistiske Ideer. Jeg skal ikke videre komme ind paa, hvad der kan være Aarsag til denne Arbejdsløshed. Det forekommer mig, at den højtærede Landbrugsminister i sine Udtalelser var inde paa det rigtige Syn paa denne Sag. Om i alt Fald en hel Del af Arbejdsløsheden har man Lov til at sige, at Aarsagen er den, at Produktionen efterhaanden er blevet for dyr. Den almindelige Befolkning magter ikke længere Priserne. I Byggefagene er det jo noget, man hører almindeligt, naar man færdes omkring i Landet, at der er mange forskellige Byggearbejder, som man i og for sig kunde have Lyst til at udføre, men paa Grund af de høje Priser er det aldeles nødvendigt at se Tiden an, indtil vi kommer ned paa et rimeligere Prisniveau. Men der er noget, jeg ogsaa gerne vil have Lov til i denne Forbindelse at gøre det ærede Medlem opmærksom paa, idet han jo vilde give det Udseende af, at man fra Venstres Regerings og Venstres Side i det hele ingenting havde gjort. Vi har jo faaet at vide mange Gange, og det ved det ærede Medlem lige saa godt som jeg, at man i Retning af offentlige Arbejder har sat Kraft ind paa at faa saa mange som muligt sat i Gang. Jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa et Lovforslag, som han maaske husker, angaaende Laan til Kommunerne, hvor man med Statens Mellekomst fik et betydeligt Laan, som gik ud til de forskellige Kommuner, og ved Hjælp af hvilket der nu udredes betydelige Beløb aarlig gennem 10 Aar, for at Kommunerne kan sætte Arbejder i Gang og paa den Maade afhjælpe Arbejdsløsheden noget. Jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa det, vi med Hensyn til Boliglovgivningen har været inde paa i den forløbne Rigsdagssamling. Naar det